

27.8.14

לכבוד

עו"ד יהשע דויטש

רחוב לסקוב 7, תל אביב 6473607

ובפקס: 03-6910764

שלום רב,

הנדון: מכתבכם בעניין סוהא עראף, מפיקת הסרט "וילה תומא"

סימוכין: מכתבכם מיום 27.8.14

בשם מרשתי גב' סוהא עראף, הריני מאשר את קבלת מכתבכם מיום 27.8.14 ואבקש להשיבכם כדלקמן:

1. מרשתי הינה המפיקה, הבמאית והתסריטאית של הסרט "וילה תומא" (להלן: "הסרט").
2. מעיון מעמיק בפנייתכם עולה כי אין בה דבר וחצי דבר המעיד על הפרה כלשהי מצד מרשתינו לתנאי התמיכה שקיבלה מקרן הקולנוע. גב' עראף מדגישה, כי היא הגישה את בקשתה לקבלת המענק מתוך כוונה פנה לקיים אחרי מלוא ההתחייבויות שיוטלו עליה ואכן היא עמדה ועומדת בכל מה שעלה בבקשת המענק ובהתחייבויותיה.
3. ממכתבכם עולה, כי הסיבה העיקרית לטענתכם בדבר הפרת ההסכם, הינה כי מרשתי הציגה את מדינת המקור של הסרט כ"פלסטיין". לא ראינו איך מרשתי הפרה בכך את ההתחייבות שלה כאשר הסרט אכן הופק ע"י מרשתי וכך הוא מוצג, ואין מחלוקת שהיא אזרחית מדינת ישראל. כמו כן, הסרט מוצג גם כמופק באמצעות חברת "בילסאן", שהיא חברה הרשומה בישראל ובעלות מרשתי. הסרט לא מציג שום גורם מלבד גב' עראף והחברה שבעלותה בתור מפיקים של הסרט והוא גם מקיים אחרי התנאים הקבועים בחוק הקולנוע והתקנות שהותקנו מכוחו.
4. בנוסף, ובהתאם לתנאי התמיכה מוצג הלוגו של קרן הקולנוע בתחילת הסרט ובסיומו כמי שתמך והשתתף במימון הסרט ומרשתי עמדה ועודנה עומדת בהתחייבויות שלה מכח ההסכם בדבר פרסום השתתפות הקרן במימון הפקת הסרט.
5. באשר לטענתכם בדבר הצגת הסרט כפלסטיני, נציין כי לא רק שאין תנאי מתנאי ההסכם המטיל חובה על מרשתי להציג את הסרט עם זהות פרטיקולרית, הרי אם מרשתי תבחר בהצגת הסרט כ"פלסטיני", אין הדבר מעיד שהוא מופק על ידי הרשות הפלסטינית או

P.O. Box 8921 Haifa 31090 Israel Tel: (972)-4-950-1610 Fax: (972)-4-950-3140

חיפה 31090, ס.ב 8921, هاتف 04-9501610, فاكس 04-9503140
חיפה 31090, ת.ד. 8921, טלפון 04-9501610, פקס 04-9503140

Email: adalah@adalah.org

<http://www.adalah.org>

"מדינת פלסטין" ואינו סותר את העובדה כי המפיקה של הסרט הינה אזרחית ישראל. גב' עראף היא ערבייה, פלסטינית ואזרחית מדינת ישראל ולכן אם תבחר להבליט את שיוכה הלאומי על ידי הצגת הסרט כפלסטיני, כאשר היא המפיקה, הבמאית והתסריטאית של הסרט הזה, הרי בחירה זו הינה לגטימית ואין חוק במדינת ישראל האוסר עליה לעשות כן. נהפוך הוא, מימוש זכותה החוקתית להגדרה עצמית הינה חלק בלתי נפרד מהאוטונומיה האישית המוגנת בהיותה חלק מכבוד האדם שבחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. בהקשר זה ראו ע"א 2781/93 דעקה נגד בית החולים "כרמל" חיפה, פד"י נג(4) 526, 570 (1999) וכן ראו בענין הקשר של זכות זו לזהות הלאומית את ע"א 2573/08 ארנון נגד משרד הפנים, פסקה 26, (פסק דין מיום 6.10.2013). ומכל מקום, כל פרשנות חוזית חייבת להתיישב עם העקרונות החוקתיים במיוחד כאשר הדבר לא נסתר באופן מפורש על ידי סעיפי ההסכם.

6. הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בתחום חופש האמנות והיצירה הזוכה להגנה חוקתית מיוחדת. לכן גב' עראף כבעלים הבלעדיים על זכויות היוצרים של הסרט, היא הזכאית לקבוע את זהותו של הסרט בתור יוצרת ואמנית.

7. מכל מקום, ובמישור העובדתי, נדגיש כי הסרט של מרשתנו אינו מוצג בפסטיבל הסרטים בוונציה כסרט פלסטיני והוא מוצג שם ויוצג בכל מקום אחר כ"סרט של סוהא עראף" ללא שיוך פרטיקולרלי, לא לאומי ולא מדינתי. לכן אם דאגתכם העיקרית היא שיוכו הלאומי של הסרט, הרי הדבר הזה אינו רלבנטי עוד וזאת במיוחד כאשר הסרט טרם הוקרן והוא יוקרן לראשונה בפסטיבל וונציה ביום 31.8.14.

8. שוב, כפי שגב' עראף זכאית להבליט את זהותה הלאומית ולהציג את הסרט שלה כפלסטיני-אם היתה בוחרת בכך, היא גם זכאית מאותם טעמים חוקתיים, להציג את סרטה ללא שיוך מדינתי, וכך היא תעשה.

על יסוד האמור לעיל, מרשתי לא הפרה את תנאי ההסכם שחתמה עם קרן הקולנוע והיא שוב מודה לתמיכה שהעניקה לה הקרן ובוודאי שאין מקום לחייבה באופן הצגת הסרט או בהשבת התמיכה הכספית שקיבלה.

בכבוד רב,

סאוסן זהר, עורכת - דין